

ΚΡΙΤΙΚΗ

Του ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΓΙΑΤΑΚΗ

Προσιτό γέλιο, υπαινικτικός τρόμος

Φλύαρη φάρσα που διασώζεται από τις ερμηνείες Πίντερ σε πειραματική παρουσίαση

Ευγένιος Λαμίς
Η υπόθεση της οδού Λουρσίν
σκην.: Μάρβο Φρινζίνα
θέατρο Ποσειά

Χάρολντ Πίντερ
έξα τόξη πραγμάτων
σκην.: Πάρις Ερωτοκρίτου
Ιατρικό Κέντρο του Ιδρύματος
Μιχάλης Κακογιάννης

Υπάρχει vaudeville και βοντεβίλ. Από τη μια μεριά είναι το γαλλικό πρωτότυπο από τον 19ο αιώνα (1800-1860) με τις απλοϊκές μονόπρακτες κωμωδίες και τα χαριώδη τραγουδάκια, κι από την άλλη είναι το απλοϊκότερο, αυθεντικότερο από

Κωκ Λίτσας στο έργο του Ευγένιου Λαμίς Έλλης Σολομωνίδη - Μπαλάνου.

δρώντα πρόσωπα, συμπληρώνουν κι αυτοί το χαμογελαστό της υπόθεσης. Και βέβαια ανάμεσα στους πρωταγωνιστές της παράστασης βρίσκεται και ο Άγγελος Μέντις με τα κοστούμια και τα σκηνικά του, τα οποία σχολιάζουν σαρκαστικά την εποχή του Λαμίς.

«Νέα Τάξη Πραγμάτων»

Να περάσουμε στην αντίπερα όχθη. Στα σοβάρ και στα πειραματικά - με ή χωρίς ερωτησινάκια. Ένας ταλαιπωρημένος «τριτοκοσμικός» ύπνος κάθεται δεμένος σε μια καρέκλα. Οι δύο βασανιστές του φλυαρούν πίσω του δίχως να αναφέρονται σε κάτι συγκεκριμένο. Η απειλή όμως είναι παρούσα. Αλλαγή σκηνικού. Ή μάλλον όχι. Αλλαγή χώρου. Το κοινό σπώνεται και πάει παρακάτω - στο υπόγειο του Ιδρύματος Κακογιάννη όπου διαδραματίζεται η παράσταση. Βλέπουμε τον μικρό γιο του κατηγορούμενου, που βρίσκεται κι αυτός στα χέρια κάποιου

καταπεστικού εξουσίας. Λίγο αργότερα, άλλη πάλι μετακίνηση του κοινού, το οποίο τώρα παρακολουθεί την ανάκριση του «υπόπτου» και αργότερα της νεαρή γυναίκας του. Δεν χρειάζεται να τους κοιμηταχειριστούν μπροστά στους θεατές για να τους λυπηθεί κανείς. Κι αυτοί είναι χειρότεροι. Το τι έχουν υποστεί είναι ξεκάθαρο. Αν φταίνε ή όχι, το κοινό δεν το μαθαίνει ποτέ. Το χαμόγελο και η καθωσπρευωσύνη των ανακριτών είναι πάντως στοιχεία πιο τρομακτικά.

Τα τρία σύντομα έργα του νομπελίστα Χάρολντ Πίντερ (με τον συνοπτικό τίτλο «Νέα Τάξη Πραγμάτων») δεν βασιζόταν τόσο στο κείμενο όσο στην ικανότητα του σκηνοθέτη (Πάρι Ερωτοκρίτου) να υπονοήσει καταστάσεις, οι οποίες σε κάνουν κι ανατριχιάσεις. Το έργο παίζεται σε φυσικούς χώρους. Εδώ στη υπόγειο γκαράζ του Ιδρύματος Κακογιάννη. Σε ένα παλαιότερο φεστιβάλ, στη Μπράτον, είχε παρουσιαστεί σε έναν αδόλογο χώρο. Δίχως να αποσαφηνιστεί, ο θεατής αντιλαμβάνεται ότι εδώ έχουμε να κάνουμε με κάποια πολιτική υπόθεση. Ίσως και με τρομοκράτες Πάντινς, είναι ασέφαστο ότι «κακοί» είναι οι βασανιστές.

Ο Χάρολντ Πίντερ είχε ξεκαθαρίσει με την ομάδα του στην περίπτωση τελετή για το βραβείο Νομπελ ότι βρίσκεται στις πλευρές των καταπεσμένων - όπου κι αν ανήκουν αυτοί. Αυτό που σφείζει να επισημάνει κανείς στη συγκεκριμένη περίπτωση της αθηναϊκής παράστασης του «Νέα Τάξη Πραγμάτων», είναι ότι είδαμε μια καθαρή, μια λιτή δουλειά του Fresh Target Theatre, μιας ελληνικούπριακής ομάδας η οποία ιδρύθηκε πριν από δύο χρόνια - από τον Πάρι Ερωτοκρίτου και τον Γιάννη Γαβριηλίδη - και η οποία, παρ' ότι έχει αντιγράψει τη βασική σκηνοθετική ιδέα από την Αγγλία, δείχνει να διαθέτει την ικανότητα να προχωρήσει και σε πιο προσωπικά άποψη για ένα πειραματικό θέατρο. Θα φανερώσει στην επόμενη δημιουργία της.

Τέχνες & Γράμματα, 4 Απριλίου

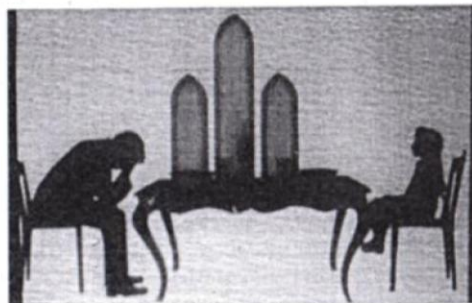
Γλύσιος Απρίλιος στο Ίδρυμα Κακογιάννη

Γε παραστάσεις θεάτρου, χορού, κουκλοθεάτρου, καθώς και ένα νέο φεστιβάλ κινηματογράφου

ενδιαφέρον και πλούσιο πρόγραμμα με θέατρο, ένα νέο φεβόλ κινηματογράφου, χορό και κηλοθέατρο έχει προετοιμάσει τον Απρίλιο το Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης. Καταρχάς είναι πάρει παράταση οι «Βραδείς κηλοθέατρο» για ενλίες που οργανώνει το Ελληνικό Κέντρο διεθνούς Ένωσης Κηλοθέατρο. Κάθε Πέμπτη από 8 - 29 ριλιού παρουσιάζονται ενλίες-σόμενες παραστάσεις από διερετικούς θιάσους. Μεταξύ αυτών οι «Στιγμές αγάπης - Το ποκάκι που ήθελε να παίξει ο ρεντέον» από την ομάδα aruti) του Παύλου Καθβαδία,

και θανάτου» από το Κηλοθέατρο Αγιοσάγια, «Το κορίτσι που ήθελε να αγγίξει το μισοφέγγαρο» από την ομάδα «Παραμόνα» και «Το κορίτσι που ζήτησε μια βελόνα, μια απλή βελόνα» από το σκηνικό.

Πρεμιέρα έχει στις 9 Απριλίου στο 2ο Υπόγειο Γκαράζ του Ιδρύματος η ανατρεπτική site specific παράσταση των «Fresh Target Theatre» με τίτλο «Η Νέα Τάξη Πραγμάτων». Πρόκειται για συρραφή τριών μονόπρακτων του Πίντερ («Νέα Παγκόσμια Τάξη Πραγμάτων», «Ένα ακόμα και φέγγαρο», «Συνέντευξη Τύπου») σε μετάφραση Ερρίκου Μπελάι και σκηνοθεσία Πάρι Ερωτοκρίτου. Ένα

«Το κορίτσι που ήθελε να αγγίξει το μισοφέγγαρο», κηλοθέατρο από την ομάδα «Παραμόνα».

Ίδιο χώρο, από 8 Απριλίου έως 9 Μαΐου θα φιλοξενηθούν έργα σημαντικών Ελλήνων και ξένων εκαστικών, ως οργανικό κομμάτι της παράστασης. Ενδιαφέρουσα η παρουσίαση της τελευταίας της δουλειάς («Purgatorio», χορογραφία των Χριστίνας Σουγιουλτζή, Ερρή Μαλιότση και Camilo Betancor) από τις 16 - 20 του μήνα. Τις ίδιες μέρες εγκαθίσταται το «Chainfree Film Festival 2010» σε συνεργασία με το Ελληνικό Δίκτυο Ανεξάρτητων Κινηματογραφιστών στο οποίο θα συμμετέχουν 13 νέοι σκηνοθέτες με 19 μικρού και δύο μεγάλου μήκους ταινίες γνωστές την τελευταία διετία.

εύσει από την παράσταση κάθε κωμικό στοιχείο ακόμα και με τη βοήθεια εμβρυολογικού. Επιστρατεύοντας μια τεχνική

των εποχών, τη Μαίη Τουέσι. Οι δύο μουσικοί (Παναγιώτης Τσεβάν και Κώστας Νικολόπουλος) που συμμετέχουν και ως